

Urmarea lui Hristos, calea catre fericire si implinire a umanului

In colaborare cu George Ionut MUSAT
Monday, 10 November 2008

Am fost răstignit împreună cu Mesia, și trăiesc...dar nu mai trăiesc eu, ci Mesia trăiește în mine. Și viața a acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul Lui Dumnezeu care m-a iubit și S-a dat pe sine însuși pentru mine. Galateni 2, 20-21)

Urmarea Lui Hristos, Calea către Fericire și Implinire a umanului

De când ne naștem și până la moarte ființa omenească este însetată după împlinire, cunoaștere și fericire ontologică și căutăm starea de fericire pentru noi și pentru cei dragi...Să dorim ceva bun pentru noi sau pentru cei dragi. Este un lucru firesc să căutăm și să avem o educație aleasă și să dăm o educație aleasă copiilor noștri. Să carieră strălucită, să avem o bună stare materială. Să întemeiem o familie frumoasă. Să fim respectați, apreciați și înconjurați de prieteni și cei dragi care să ne respecte și să ne înțeleagă. Privind viața americană am realizat că lumea zămbește atunci când necesitățile bazale ale vieții omului sunt satisfăcute. Dar Doamne ferește să se atingă greșeala de un fir de păr, din capul cuiva, că suntem gata să scoatem pistolul, să mergem în justiție, să revendicăm ce este al nostru. Doar Dumnezeu al caruia este tot universul, nu a dorit să facă recurs la dreptate. Zice un părinte duhovnicesc dacă spui că Dumnezeu este drept, minți. Dumnezeu este nedrept. I se da răstignire și spune «Părinte, iarta-le lor, căci nu știu ce fac. I se refuză un pahar cu apă și el spune tălharului «Adevărat graiesc tie, astăzi vei fi cu mine în rai» (Luca 23, 43). 3. Este parazit de mare parte a ucenicilor iar el lasă omenirii mai departe pe Maica Sa să aiba grija de ei «Femeie, iată fiul tău! Iată mama ta!» (Ioan 19, 26).

Faptul că suntem tentați în orice clipă să căutăm ceva și mai bun pentru noi, ne arată că am fost creați cu o setare de împlinire. Cu un sens care transcende lumea aceasta. Imi spune cineva legat de copii și fi. Și-au luat multe case, își fac vacanțe în locuri exotice, dar mereu sunt nemulțumiți, se simt neimpliniți. Ce fel de gol infinit ascundem oare în adâncul nostru? Ce fel de voce tainică ne chemă indiferent de orice satisfacție lumească trecătoare în această lume trecătoare, spre ceva cu totul și cu totul dincolo de puterile omului?

Că în inima noastră a fost așezat un destin măreț pentru fiecare. Și se întocmește să credem că găsim acest destin în carieră, în familie, în glorie personală...și atunci când nu reușim să obținem ce am dorit, sau atunci când nu știm să ia ce am avut, sau când din senin ni se adaugă alte greutăți în plus și începem să devenim nefericiți, triști, nemulțumiți, neimpliniți...Și cum spun părintele Rafail Noica până și în cele mai sincere și găfșime stări de fericire, după care tăcăm. Tindem în întunericul ființei noastre să numim viața ceea ce este moarte. Să spunem pe la ceea ce este otrăvitoare a morții. Și paradoxal, cu atât mai mult dorim fericirea cu atât mai greu o găsim.

În Evanghelia de astăzi suntem chemați să fim partasi la o împlinire suprafirească și o cunoaștere dincolo de limitele ratiunii obișnuite. Lepădarea de sine și urmarea lui Hristos. Dacă vrei să cunosti cine este Dumnezeu, nu este cale decât prin Crucea Sfântă

«Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine însuși și să ia crucea și să mă urmeze prin cruce începă începutul vieții noi, în Hristos prin lucrarea Tainică asupra omului întru Duhul Sfânt. Prin Cruce însemnăm pe trupul nostru victoria Lui Hristos împotriva Imparatiei Întunericului și diavolului: Doamne împotriva diavolului, Crucea Ta ne-ai dat-o nouă...cântăm la Sfântul Maslu. Păcatele noastre și ne omoară cu moartea Lui de moartea noastră. Ce fel de faclă are Dumnezeu către lume. O faclă a jertfei prin care ucide rana de moarte adusă nouă prin mușcătură păcatului originar. Prin Cruce Moise a ucis șerpii veninoși. Prin Cruce intrăm în starea de jertfă. Domnului și implicit în puterea împărăției morții...Și mai mult, o lume plină de taine se deschide sufletului nostru. Dacă până atunci eram atât ușor de ranit de ceilalți, de pacatele noastre, dintr-o dată vedem că nimic nu ne mai poate face nefericiți. Orice am pierde, pierdem în Dumnezeu, și regăsim în vesnicie. Orice suferim, suferim cu Dumnezeu și suntem mângăiați. Orice lucru mic sau mare, bun sau rău este evaluat prin prisma acestei Evanghelii a urmării lui Hristos

«Căci oricine va vrea să scape viața o va pierde, dar oricine va pierde viața din pricina Mea și din pricina Evangheliei o va cântui» (Marcu, 8, 35).

Privind si asumand Sfanta Cruce in viata noastra transformam absurdul si haosul acestei vieti in Lumina si Dragoste Dumnezeiasca. Insemnandu-ne su semnul crucii, insemnam haosul pacatului si dezolarea mortii cu Triumful Vieții. Cand vedem Sfanta Cruce suntem lasati sa devenim partasi la cea mai mare Taina a istoriei. Dumnezeu pe care nu este cu putinta sa fie vazut fara ca omul sa moara, se lasa omorat de pacatele noastre pentru a fi contamplat. Si la fel ca si Moise si serpii in pustie, privindu-l Chipul preacurat ne vindecam de veninul istoriei, si al pacatelor proprii. Si prin Taina Crucii devenim moștenitori ai Imparatiei Cerurilor și Raiului: *„Cei ce a-și umblat pe calea cea străștăf și cu chinuri, to-și cu via-și crucea ca jugul a-și luat și Mi-a-și urmat cu credin-și, veni-și de lua-și darurile pe care le-am gătit vou-și și cere-și”* (Binacuv-și rile -morm-și rii)

Frumos spune un condac *„Las-și-i pe ei și te priveasc-și răstignit-și”*. Hristos moare pe crucea o data pentru totdeauna și ne și conțm-și Fa-și Lui Dumnezeu. Pentru și a-și cum spune un p-și, Crucea reprezint-și aceasta Fa-și Dumnezeu -și care de-și fost desfigurată de loviturile umanității și definitiv, -și a-și de iubire -și om. A-și dar ceea ce conțm-și și sau ceea ce sim-și ne este fric-și statornicie a Iubirii Lui Dumnezeu și om. *„At-și de mult a iubit Dumnezeu lume-și inc-și a dat pe unicul și Fiu și moar-și pentru via-și și pentru m-și lumii-și citim la Ioan. și v-și -și ce fel o da unicul fiu și moar-și pentru lume-și”*. Și fie un tat-și sadomasochist acest Dumnezeu, sau mai degrab-și un tat-și este -și de dragoste pentru umanitate, și este gata și jertfe-și ceea ce are mai drag, Fiul și, pentru a infia pe fiecare dintre noi, și a ne aduce la rangul de -și de dumnezeu-și. O iubire care nu jertfe-și ce are mai drag nu este o adev-și. Se spune și un pelerin rus a plecat -și a-și dumnezeu. și a luat cu el o Scriptur-și și Filocaliile ca și se des-și. Si iat-și și la un moment dat in acest pelerinaj și aflarea lui Dumnezeu cineva, care avea nevoie mai mare nevoie decât el, și cere și Scriptura și Filocalia. F-și și stea pe și d-și și si atunci Dumnezeu și spun De acum inainte citesti Adevarata mea Scriptura, jertfind ceea ce iti era mai drag, Biblia și Cartile Sfinte pentru ce de langa tine. Adic-și dintr-o dat-și Scriptura care trebuia și fie citita, memorata, devina o Scriptura traita, citita, pus-și in aplicare. La fel si cu iubirea Lui Dumnezeu. Daca o un om nu se uita pe sine și iubeste pentru cel drag, el nu iubeste cu adevarat. Inca se mai iubeste pe sine. Degeaba spune și este iubire daca nu renun-și la ceea ce este mai drag. Ce vedem privind o cruce?. Vedem Dumnezeu topit de iubire pentru om, care se daruieste omenirii intregi, si fiecaruia dintre noi. Spune un alt parinte : Omenirea are nevoie de constientizarea faptului și Dumnezeu o iubeste. De ce ramanem in pacat. pentru ca nu constietiyam suficient aceasta iubire. se uita pe sine și este Dumnezeu și definitiv pe cruce pentru fiecare dintre noi *„-și Adic-și conțm-și Dumnezeu moare cu Fa-și și tre lume, -și -și și”* umanitate. Cum spune un preot francez convertit la Ortodoxie, Ultimele sale cuvinte sunt o dovad-și ale Dragostei Sale infinite și tre om.

Asadar prin Cruce omului i se deschide o posibilitate unica: de a se desavarsi infinit prin asumarea pe trepte din ce in ce mai inalte a iubirii lui Dumnezeu. Cu cat mai mult renuntam la egoismul nostru, cu atat mai mult devenim patrunchi de iubirea lui Dumnezeu pentru lume. Am vorbit ieri cu o persoana si mi-a spus. Am suferit cumplit in aceasta viata. Tatal meu a fost impuscat. Fratii mei au murit. Pentru mult timp inima mea imi era cuprinsa ura, neincredere, frustrare. De ce Crucea aceasta pentru mine. La un moment dat in sa ma aflam pe o strada si priveam oamenii cum trec. Unii mai buni poate, altii mai rai. Si gandul mi-a zburat la Hristos. Oare ce simte Hristos pentru fiecare din acestia, Si atunci am simtit ca un val de caldura imi inunda inima si lacrimi imi curg pe obraji. Am simtit iubirea lui nemasurata pentru fiecare dintre ei, si abia atunci am inteles ce inseamna sa iti iei crucea si sa-i urmezi Lui. Adic-și de acum inainte vietuiesti numai prin iubirea cu care Dumnezeu a lubit lumea.

Spune Pr. Arhimandrit Vasilius, mare este Taina Crucii și *„Murim si iata suntem vii. și Adica dac-și urmam lui Hristos are un proces interesant. Nu mai avem timp sa traim viata in confuzie sau impliniri egoiste. In-și renun-și la ego-ul nostru omorand-l, și stigam o alta viata. Este viata Duhului și in noi care ne aduce Viata existenta in sanul Sfintei Treimi. Exemplific prin cuvintele poeziei lui Vasile Voiculescu :*

Crucea-Jug

Tu, Cruce, dulce jug al lui Christos,

De Tine-n veci acuma nu mai fug,

Ad-și cerbicea inimi-mi plec jos

Ăži sub povara Ta cereascĂf mĂf Ănjug.

Stau sĂf mĂf mĂne Domnul unde-o vrea

Cu biciul SĂfu de Duh atĂçt de drag;

Ăži nici o muncĂf nu-mi mai pare grea

CĂçnd Ăŷtiu cĂf brazda mĂçntuirii trag.

Pierzi o lume in care te incranceneai dar castigi intreg universul guvernat de iubire. Adica cine vrea sa urmeze lui Hristos sa fie gata pentru experiente care poate, sunt la limita supravietuirii.Dar tocmai in acele incercari se arata puterea lui Dumnezeu.Trebuie sa fim constienti ca fara depasirea noastra de zi cu zi, prin unirea cu Dumnezeu nu este desavarsire. Omul cel vechi este pus pe cruce, rastignit.Si de fapt nu facem decĂt sĂf ne omorĂçm moartea noatrĂf, cu moartea lui Hristos.